

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917203926
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5917203926.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., S. J. XXX/XX, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35717769, Staré Grunty 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom S., C. A. XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Csp/65/2017-303 zo dňa 29.01.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v predmetnom spore rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni zo spotrebiteľskej zmluvy č. K420152219 uzatvorenej dňa 16.9.2015 bezdôvodné obohatenie vo výške 119,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 119,- eur od 22.12.2016 do zaplata, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd žalobkyni voči žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v lehote určenej v uznesení, ktorým bude rozhodnuté o výške trov.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 52 - § 54, § 37, § 39 Občianskeho zákonníka, § 2, § 3, § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vykonané dokazovanie, konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Sporové strany uzavreli dňa 16.09.2015 pod č. K420152219 formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalovaný poskytol žalobkyni bezúčelový a bezhotovostný úver 1.400,- eur za celkový úrok 20% z istiny a servisný poplatok 9 % z istiny, s tým, že úrok a servisný poplatok označený v ďalšom ako "odplata" je 26,77 % istiny za rok. RPMN 50,22 % Úrok bol vyčíslený na 280,- eur a servisný poplatok na 126,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť celkom 1.806,- eur v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri splátky zaplatí po 7,- eur mesačne a ďalej v pravidelných rovnomerných 10.mesačných splátkach zaplatia po 178,50 eur (istina 78,43 %, úrok 14,51 % a servisný poplatok 7,06 %). Prvá splátka bola splatná 10.deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia 30.deň po splatnosti predchádzajúcej

splátky. V zmluve je uvedené priemerná hodnota RPMN 33,96 % . V časti III. bod 1 zmluvy bola dohodnutá možnosť veriteľa žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, ak sa strany nedohodnú písomne inak. V tejto časti zmluvy je tiež uvedený vzorec pre výpočet RPMN a vysvetlené sú aj jeho symboly, teda predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. V bode 9 tejto časti je uvedené, že za servisný poplatok sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi najmä podporu prostredníctvom kontaktných centier na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere, o právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov týkajúcich sa zmluvnej dokumentácie, v prípade straty a poškodenia a administratívnu činnosť spojenú s poskytovaním úveru (spracovanie žiadosti, náklady spojené s úverovou dokumentáciou). V bode 2 III. časti zmluvy je uvedený konečný termín splatnosti úveru 380.deň po uzavretí zmluvy. Záver zmluvy je označený ako Žiadosť o prevod finančných prostriedkov a obsahuje žiadosť žalobkyne o bezhotovostný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420152219 zo dňa 16.09.2015 vo výške 1.400,- eur na účet číslo O. XXXXXX XXXX XXXX XXXX (ako vyplynulo z výpovede svedkyne Q. I. - finančnej poradkyne, ktorá so žalobkyňou uzatvárala zmluvu, tento účet uvedený v úverovej zmluve o prevode sumy 1.400,- eur patrí spoločnosti FINWAY SK, s.r.o.). Spolu s úverovou zmluvou žalobkyňa podpísala aj žiadosť o poskytovanie finančných služieb v súvislosti so zmluvou K420152219 uzatvorenou s TELERVIS PLUS a.s., súhlas so začatím poskytovania finančných služieb, Zmluvu o poskytovaní finančných služieb všetko s dátumom 16.09.2015, v ktorej ako poskytovateľ je uvedená spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. Jej predmetom bol výber a doručenie finančných prostriedkov a osobné inkaso splátok úveru. Za službu "výber a doručenie finančných prostriedkov" je uvedené 12,- eur a za "osobné inkaso splátok úveru" 696,- eur, s tým, že suma 12,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov klientovi a odmena 696,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 232,- eur. Podľa potvrdenia o prijatí hotovosti vystavenej spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s., žalobkyňa zaplatila dňa 21.11.2016 - 200,- eur a dňa 22.12.2016 - 50,- eur. Podľa knihy splátok je na úvodnej strane označenie FINWAY - kniha splátok (teda z neho nevyplýva, že by išlo o označenie nejakej obchodnej spoločnosti) a uvedené je meno klienta (žalobkyne) a č. zmluvy K420152219 ako kontaktná osoba je uvedená D. I.. Vo vnútornej časti knihy splátok na ľavej strane je už označená spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. Pod jej označením je uvedený výber a doručenie finančných prostriedkov - 12 eur; počet splátok - 3; splátka 232,- eur a celkovo 708,- eur. Nasledujú ďalšie splátky a to dňa 16.9.2015- 244,- eur, 31.10.2015 - 43,- eur a 29.12.2015 - 421,- eur. Na pravej strane knihy splátok je označený veriteľ - TELERVIS PLUS; počet splátok - 13; 1- 3 splátky po 7,- eur; 4-13 splátka po 178,50 eur, úrok 280,- eur, servisný poplatok 126,- eur, celkom splatná suma 1.806,- eur. Uvedená je aj požičaná čiastka 1.400,- eur. V tejto časti je celkom 6 splátok, spolu 501,- eur a splátka splatná 25.7.2016 - 60,- eur. Celkom žalobkyňa uhradila sumu 1.519,- eur.

Listom datovaným dňa 12.07.2016 vyzval žalovaný predžalobnou upomienkou žalobkyňu na úhradu omeškaných splátok vo výške 531,- eur a to v lehote 5 dní od doručenia výzvy s tým, že žalobca si môže uplatniť aj zmluvnú pokutu 3,3 % z omeškaných splátok mesačne a v prípade nevykonania bezodkladnej platby a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky. List bol daný na poštovú prepravu dňa 13.7.2016.

Dňa 06.08.2016 žalovaný adresoval žalobkyňi oznámenie o zosplatnení záväzku v celkovej sume 1.245,- eur.

Podľa výpisu z účtu spoločnosti TELERVIS PLUS a.s. tento dňa 21.9.2015 poukázal na účet č. O. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sumu 1.400,- eur s VS XXXXXXXXXX, s poznámkou O. B..

Aby súd mohol rozhodnúť o existencii resp. neexistencii vzniku bezdôvodného obohatenia v prvom rade musel posúdiť zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou (fyzickou osobou- nepodnikateľom), a žalovaným (právnickou osobou s predmetom činnosti poskytovania finančných prostriedkov) o spotrebiteľskom úvere vo vzťahu k príslušným ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z. z. z 9. marca 2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, nakoľko vzťah z uzatvorenej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Dotknutá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva, a to zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/ EHS z 05.04.1993 a Zákon o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. (Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. mája 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva).

Nebolo sporné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420152219, podľa ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 1.400,- eur za celkový úrok 20 % a servisný poplatok 9 %, s tým, že úrok a servisný poplatok označený v ďalšom ako "odplata" je 26,77 % istiny za rok, RPMN 50,22 %, úrok bol vyčíslený na 280,- eur a servisný poplatok na 126,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť celkom 1.806,- eur v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri splátky zaplatí po 7,- eur mesačne a ďalej v pravidelných rovnomerných 10.mesačných splátkach po 178,50 eur (istina 78,43 %, úrok 14,51 % a servisný poplatok 7,06 %). Prvá splátka bola splatná 10.deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je uvedené priemerná hodnota RPMN - 33,96 %. Nebolo tiež sporným, že žalobkyňi suma 1.400,- eur bola poskytnutá na refinancovanie predchádzajúceho spotrebiteľského úveru.

Posudzujúc obsah zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, v zmluve je len uvedený všeobecný vzorec pre jej výpočet a teda nie je zrejmé, z akých údajov vychádzal žalovaný pri výpočte RPMN a teda tento údaj je pre spotrebiteľa nepreskúmateľný, okrem toho zmluva uzavretá stranami neobsahuje ani údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Tá je uvedená v zmluve ako 380. deň po uzavretí zmluvy, čo je nepostačujúce. Termín konečnej splatnosti musí byť určený dátumovo, aby poskytol spotrebiteľovi jasný a konkrétny údaj o konečnej splatnosti a neponechal na spotrebiteľa, aby komplikovane počítal tento termín výpočtom 380.dňa (viď rozsudok Krajského súdu v Trnave 11Co/101/13 alebo Krajského súdu Prešov 19Co/211/13). Tiež nebolo sporným, čo potvrdila aj svedkyňa Q. I., že finančné prostriedky neboli žalobkyňi poskytnuté bezhotovostným prevodom na jej účet, ale boli jej vyplatené v hotovosti po započítaní dlžnej sumy na predchádzajúci úver, zrazení prvej splátky a poplatkov za finančné služby. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. K420152219 neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ods.1 písm.a/, písm. b/ a písm. e/, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa bola preto povinná vrátiť žalovanému len skutočne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.400,- eur.

Ostatnými námietkami žalobkyne vo vzťahu k bezpoplatkovosti a bezúrokovosti spotrebiteľského úveru nebolo potrebné sa osobitne zaoberať pre vyššie vedené skutočnosti, pre ktoré súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

V ďalšej časti sa potom súd zaoberal otázkou, či žalobkyňa sumu 1.400,- eur skutočne žalovanému vrátila a či tomuto subjektu uhradila aj sumu 119,- eur, ktorú požaduje vydať ako bezdôvodné obohatenie žalovaného.

Ako vyplynulo z výpovede svedkyne Q. I. a aj samotnej žalobkyne, Zmluvu o poskytnutí finančných služieb žalobkyňa podpísala v bezprostrednej nadväznosti na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kedy Zmluvou o poskytnutí finančných služieb mal byť zabezpečený osobný výber splátok úveru pre veriteľa - žalovaného. Táto zmluva o poskytovaní finančných služieb jej bola vnútená spolu so zmluvou o úvere, nemá pre ňu po materiálnej stránke žiadne výhody. Podľa čl. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere "úver je poskytnutý ako bezhotovostný". Vyplnená žiadosť o prevod finančných prostriedkov je však s číslom účtu spoločnosti FINWAY SK s.r.o., nejedná sa o účet žalobkyne a žalovaný žiadnym nepochybným dôkazom nezdôvodnil, z akého dôvodu žalovaná mala mať vedomosť o čísle účtu spoločnosti FINWAY SK s.r.o., prečo žiadala o poskytnutie finančných prostriedkov z úveru práve na túto a nie inú spoločnosť, aký vzťah bol medzi spoločnosťou FINWAY SK s.r.o. a žalovanou, teda či sa jednalo o postavenie veriteľa a dlžníka, keď práve na tento účet mali byť vyplatené prostriedky z pre ňu poskytnutého úveru. Okrem toho aj výpoveďou svedkyne I. bolo nepochybné preukázané, že žalobkyňi boli finančné prostriedky vyplatené v hotovosti po započítaní splátok predchádzajúceho úveru a to vo výške cca 300,- eur dňa 16.09.2015 a spoločnosť TELERVIS PLUS poskytla sumu 1.400,- eur na účet spoločnosti FINWAY SK s.r.o., s poznámkou B. O. až dňa 21.09.2015. Súd teda nemá pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne, že Zmluvu o poskytnutí finančných služieb bola nútená podpísať spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 16.09.2015, pričom nemohla mať vedomosť, vzhľadom na zaužívané praktiky medzi spoločnosťou TELERVIS PLUS a FINWAY SK s.r.o., kto jej v skutočnosti finančné prostriedky z úveru reálne poskytol.

Je potrebné upriamiť pozornosť aj na skutočnosť, že veriteľ svojim konaním sa snažil obísť dohodnutú podmienku zmluvy uvedenú v čl. I., a to tým, že previedol bezhotovostne finančné prostriedky na spoločnosť, s ktorou žalobkyňa nemala uzatvorenú úverovú zmluvu a tak zhoršil zmluvné postavenie žalobkyne, ktorá vynaložila náklady, ktoré by pri riadnom plnení zmluvy zo strany žalovaného neboli

vznikli a spoločnosti FINWAY SK s.r.o. za hotovostné odovzdanie peňazí musela zaplatiť sumu 12,- eur. Pri riadnom plnení zo zmluvy zo strany žalovaného by takéto náklady žalobkyni ako spotrebiteľovi neboli vznikli.

Aj keď žalovaný ako aj vypočutý svedok V., tvrdili, že zo Zmluvy o úvere a zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb ich previazanosť nevyplýva, súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním (najmä finančnými transakciami medzi žalovaným a spoločnosťou FINWAY SK s.r.o.) bolo preukázané, že Zmluvu o poskytovaní finančných služieb, je potrebné považovať za zmluvu, ktorá je nerozlučne spojená s uzavretím úverovej zmluvy, keďže úver bol hotovostný. Zmluva o poskytovaní finančných služieb, ktorej predmetom je len osobný výber splátok pre žalovaného, je vedľajším zmluvným dojednaním týkajúcimi sa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (rozsudok KS Prešov 3Co/45/2018).

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaný tým, že poskytol úver žalobkyni prostredníctvom účtu spoločnosti FINWAY SK s.r.o., ktorá následne finančné prostriedky žalobkyni vyplatila v hotovosti, dopustil sa nekalej obchodnej praktiky a obchádzania zákona (§ 1 ods.2 zákona č. 129/2010Z.z.). Bolo preukázané, že žalobkyni úver nebol vyplatený na jej účet, v zmluve uvedené číslo účtu nie je číslom účtu žalobkyne, čoho si bol žalobca vedomý, hotovostný úver, bol vyplatený po zrazení sumy 244,- eur, čo vyplýva aj zo záznamov v knihe splátok FINWAY SK s.r.o. zo dňa 16.9.2015, kde podľa týchto záznamov bola zrazená suma 244,- eur za finančné služby a suma 7,- eur ako splátka úveru. Bezhotovostný spôsob splácania je bezplatný, a preto požiadavka, aby žalobkyňa spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. za doplnkovú službu osobný výber peňazí, mala uhradiť 12,- eur a následne 3x po 232,- eur je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a ide aj o nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. a § 8 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú ak

a/ je v rozpore so požiadavkami odbornej starostlivosti,

b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 2 písm. r/ citovaného zákona podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa je využitie obchodnej praktiky na značne obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.).

Súd v prípade uzatvorenej zmluvy so spoločnosťou FINWAY SK s.r.o., ktorou bola nútená vykonávať splátky úveru pre žalovaného, postup žalovaného vníma ako obchádzanie zákona a nekalú obchodnú praktiku, ktoré nemôže podliehať súdnej ochrane a preto Zmluvu o poskytovaní finančných služieb č. 1542219 uzatvorenú medzi žalobkyňou a spoločnosťou FINWAY SK s.r.o. považuje za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uzatvorením tejto zmluvy, ktorú pre plnenie povinností zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobkyňa nepotrebovala (splátky úveru je možné uhrádzať napr. aj trvalým príkazom z účtu) došlo zo strany žalovaného nepochybne k predraženiu poskytnutého úveru, keď za služby osobného výberu splátok mala zaplatiť celkom 708,- eur, čo je cca 50 % poskytnutého úveru. Je v rozpore s serióznym a čestným jednaním zaviazat' spotrebiteľa službou, ktorá spočíva v hotovostnom vyplatení úveru alebo aj v osobnom inkasovaní splátok a tak dosiahnuť predraženie úveru a získanie odplaty za niečo, čo spotrebiteľ pre plnenie povinností zo zmluvy nepotrebuje.

Pri závere o absolútnej neplatnosti spornej dohody so spoločnosťou FINWAY SK s.r.o. a po zohľadnení skutočností svedčiacich o nekalej obchodnej praktike žalobcu súvisiacej s touto dohodou, súd mal za to, že je v záujme spravodlivosti započítať do splátok poskytnutého úveru 1.400,- eur všetky úhrady žalovanej, teda aj tie, ktoré mali byť poukázané spoločnosti FINWAY SK s.r.o. ako odplata za službu poskytnutia úveru v hotovosti a za osobný výber peňazí. Z listinných dôkazov bolo preukázané, že žalobkyňa zaplatila celkom 1.519,- eur, teda žalovaný sa na jej ťarchu bezdôvodne obohatil o sumu 119,- eur.

V predmetnom konaní bola žalobkyňa úspešná, súd mal, ako je vyššie uvedené, za preukázané, že žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K 420152219 zo dňa 16.09.2015, voči žalobkyni použil nekalé obchodné praktiky, porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, preto súd žalobkyni priznal aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 100,- eur.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov vo výške 100%.

O výške priznanej náhrady bude rozhodnuté podľa ust. § 262 ods.2 CSP v spojení s ust. § 251 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť, a to tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcu k náhrade trov konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne spor právne posúdil. Čo sa týka nesprávne zisteného skutkového stavu, uviedol, že okresný súd pri konečnom rozhodnutí argumentoval najmä výpoveďou Q. I., pričom vôbec nebral do úvahy výpoveď A. V. a ostatné listinné dôkazy. K nesprávnemu právnomu posúdeniu uviedol, že spoločnosť FINWAY SK s. r. o. bola právnická osoba založená v zmysle platnej legislatívy, disponujúca vlastnou právnou subjektivitou, t.j. existujúca ako samostatný daňový a podnikateľský subjekt, t.j. podnikajúca vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia vlastného zisku. Bolo by absurdné, aby bola ako neprijateľná zmluvná podmienka vyhlásená zmluva o poskytovaní finančných služieb, ktorá nemá so žalovaným absolútne nič spoločné.

Ďalej uviedol, že žalobca ani okresný súd žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný bol tým subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil inkasovaním odmeny v zmysle Zmluvy o poskytovaní finančných služieb. Žalobca je ten, ktorý nesie dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania a podloženia dôkazmi, že si bezdôvodné obohatenie uplatňuje voči správne pasívne legitimovanému subjektu, čo sa však v tomto konaní nestalo. Zo všetkých i žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že odmenu vyplývajúcu zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb inkasoval poskytovateľ týchto služieb, teda spoločnosť FINWAY SK s.r.o. Žalobcovi teda predsa nič nebráni uplatňovať si ním tvrdené bezdôvodné obohatenie voči správne pasívne legitimovanému subjektu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci sp.zn. 17Co/113/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/92/2010 zo dňa 19. januára 2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/117/2011 zo dňa 28. mája 2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Obdo/16/2008 zo dňa 16. decembra 2008.

Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa neviaže na vec, ale na osobu, ktorá sa bezdôvodne obohatila. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý.

3. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalobkyňa. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť a zaviazat' žalovaného na úhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedla, že popiera v plnom rozsahu všetky tvrdenia žalovaného, pokiaľ spochybňuje výpoveď p. I., že táto mala len minimálnu vedomosť o interných záležitostiach, tak toto tvrdenie je nepravdivé, nakoľko p. I. mala pravidelné školenia o svojej práci, vedela o interných záležitostiach od nadriadených. Dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, že po výpovedi p. I. dostala okamžitú výpoveď. Pokiaľ súd nebral do úvahy výpoveď p. V. podľa udania žalovaného, tak v prípade, že by bral do úvahy jeho výpoveď súd, podala by podnet na prokuratúru, nakoľko výpoveď je nepravdivá. Na otázky súdu odpovedal, že pokiaľ sa týka splátok úveru, tak tieto išli priamo spoločnosti TELERVIS. Čo sa týka splátok za vyberanie, teda za službu obchodného zástupcu pre spoločnosť FINWAY, tak tu išli splátky priamo spoločnosti FINWAY. Je to klamstvo, pretože si dala prostredníctvom súdu vyžiadať doklad, ako boli jednotlivé splátky zaúčtované a žalovaný doložil nejaké papiere, ktoré dokazujú, že p. V. klamal. Žalovaný doručil súdu výpis z prevodu finančných prostriedkov od firmy FINWAY spoločnosti TELERVIS PLUS a.s.. V tomto potvrdení bolo uvedené, že splátky, ktoré mali ísť priamo firme TELERVIS PLUS a.s., im vlastne preposielala firma FINWAY. Toto potvrdenie, ako aj výpoveď p. V., sú nepravdivé. Čo sa týka spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., poukázala na výpoveď p. V., kde sám povedal, že finančné prostriedky previedol žalovaný na účet firmy FINWAY, čiže ak spotrebiteľ požiadala úver u žalovaného, tak sám žalovaný tieto prostriedky previedol spoločnosti FINWAY. Aj to uviedol, že mu to takto bolo povedané, čiže sám nevedel, ako to fungovalo, ale vedel o interných veciach viac ako p. I., ktorá tieto finančné prostriedky každý týždeň v stredu zaúčtovala a vkladala priamo na účet žalovaného.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Z odvolania žalovaného vyplýva, že namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistení skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť,

keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočným) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že oba uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

15. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah založený zmluvou medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva.

16. Tiež správne vyhodnotil súd prvej inštancie, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu, a to medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným ako dodávateľom, neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. V zmluve je len uvedený všeobecný vzorec pre jej výpočet. Tento údaj je pre spotrebiteľa nepreskúmateľný.

17. Absencia údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. je sama o sebe dôvodom posudzovania zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi sporovými stranami ako bezúročného a bezpoplatkového v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

18. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov sa dá určiť na začiatku vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné.

19. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v uzavretej spotrebiteľskej zmluve sa nenachádzal údaj o RPMN. Pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 citovaného zákona. Aj preto správne prvoinštančný súd poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona.

20. Vecná pasívna legitímácia žalovaného, ktorú žalovaný popiera v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420152219, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu. V zmysle uvedenej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 1.400,- eur za celkový úrok 20 % a servisný poplatok 9 % s tým, že úrok a servisný poplatok, v ďalšom označení ako „odplata“, je 26,77 % istiny za rok, RPMN 50,22 %, úrok bol vyčíslený na 280,- eur a servisný poplatok na 126,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť 1.806,- eur v 13-tich mesačných splátkach tak, že prvé tri splátky zaplatí po 7,- eur mesačne a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach po 178,50 eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je ďalej uvedená priemerná hodnota RPMN 33,96 %. V bezprostrednej nadväznosti na uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzatvorená medzi stranami sporu Zmluva o poskytnutí finančných služieb. Vyplnená žiadosť o prevod finančných prostriedkov je s číslom účtu spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., nie je to účet žalobkyne a žalovaný žiadnym nepochybným dôkazom tak, ako to uvádzal súd prvej inštancie, nezdôvodnil, z akého dôvodu žalovaná mala mať vedomosť o čísle účtu spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., prečo žiadala o poskytnutie finančných prostriedkov z úveru práve na túto a nie na inú spoločnosť, aký vzťah bol medzi spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. a žalovanou, teda,

či sa jednalo o postavenie veriteľa a dlžníka, keď práve na tento účet mali byť vyplatené prostriedky pre ňu poskytnutého úveru. Keďže žalobkyňa neuzatvárala zmluvu so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., ale uzatvárala zmluvu so žalovaným, je v právnom vzťahu so žalovaným, a teda je v predmetnom spore vecne pasívne legitimovaným žalovaný.

21. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

22. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)